

Sophia,
visdomen
(Ord-
språksbo-
ken). Ter-
rakotta.

BILD: STEFAN NILSON

Kvinnokraft som förtjänat en mer genomtänkt plats

KONST
Åkerby skulpturpark, Galleriet
Lena Lervik
Skulptur
(Pågår till och med 21/7)

Inkommen från det skarpa solljuset, in i den milda svalkan, faller min blick alltid först på kyrkorummets vänstra sida – om man står framför altaret. Blicken faller där därför att jag vill se om hon står där och väntar. Allt oftare gör hon det – Maria-gestalten. Det kan vara en ömt vårdad medeltida skulptur återfunnen på någon kyrkovind, eller till och med i en vedbod. Många gånger har hon eldats upp som beläte i reformatorernas ögon och istället står där en helt enkel men vacker sommarbukett, ibland en försynt teckning kanske av ett barns hand. Mariagestaten är på väg tillbaka i många människors medvetande. En glädje över denna återkomst bär mig. En strimma av hopp över den kvinnliga kraften, den goda, fyller mig.

Mina allt talrikare besök i kyrkorum landet över, övertygar

mig för varje gång om den goda moderns återkomst och behovet av hennes väsen bland oss hetsande osaliga nutidsandar.

En konstnär som konsekvent arbetat med den goda Gudsmodern inte bara i dess kristna tolkning utan även i de förkristna gudinnorna, är Lena Lervik. Nu är hon första utställare för säsongen i galleriet på Åkerby skulpturpark.

Lena Lervik är dessutom trefaldigt aktuell i grannskapet eftersom hon även visar verk i Nora kyrka och är representerad i den samlingsutställning med svensk skulptur som Galleri Ashley ställer ut nu i sommar.

Jo, Lena Lervik är starkt förknippad med Maria-gestalten och gudinnorna ur vår tidiga historia. Hon arbetar oftast i lera eller brons och hennes skulpturer är en sorts omstöpningar av en välkänd och uråldrig ikonografi över det kvinnliga väsendet och dess kraft i världen.

Utställningen på Åkerby innehåller både välkända gestaltning-

ar som nya utvecklingslinjer. Bland annat visar hon utkastet till ett större offentligt verk "Himladrottningen" i gips, bladguld, lera, trä och metall, men tänkt att utföras i brons. Gestaltningen är komplexare och inbegriper en rumslighet. De annars koncentrerade gestalternas kraftfulla massa är här tagen i anspråk på ett annat sätt. Här blir läs bilden annorlunda med en dramatisk grundpuls.

Annars känns de igen, hennes milda föreställande formuleringar av Mariagestalter och fornodiska gudinnor. I "Fragment från svunnen tid" är det en fruktbarhetsgudinna som skymtar i just lerfragmenten, med runor, korpar och andra attribut som placerar henne tidsmässigt i svensk järnålder. I andra finns rop av smärta över ondskan i världen, som i den starka "Maria i Jugoslavien", eller den välkända dubbelkodade "Skyddsmantelmadonna" (visad på Örebro länsmuseum i samband med en utställning om Maria-gestalten) vars kvinnliga väsen både skyddar och blottar

alla de små liv som borde värmas för att tillförsäkras ett rikt liv, liksom alla dem som fallit offer för våra tillkortakommanden; Batten som aldrig fick en chans.

Tyvärr är gallerirummet på Åkerby knappast en intim plats; snarare kalt fyrkantigt och dystert grå. Den värmande hand som ett kyrkorum skulle bädda in denna kvinnokraft i förklingar här även om så solen skiner. Det är inte oviktigt var och hur Lena Lerviks skulpturer exponeras. Man skulle önskat sig en mer genomtänkt sakral scenografering kanske.

Å andra sidan kan man efter att ha betraktat utställningen ta sig ut i skulpturparkens suveräna och vackra sommarum och där påtagligt möta den livskraft som Lena Lerviks skulpturer sprider omkring sig. Här är naturen ett stort och vackert Maria-altare. Det räcker mycket långt för en fördjupad totalupplevelse i Åkerby.

STEFAN NILSON